

Algemene Politieke Beschouwing | Forum voor Democratie, begroting 2025

Voorzitter,

Gemeenteraad, college, inwoners, pers en andere betrokkenen zijn hier vanavond samengekomen om één reden: de begroting van de gemeente Teylingen voor het aankomende jaar. Eén debat over al het beleid van het college. Het wordt altijd groots ingestoken. Een mooie kleurrijke visual die in één oogopslag alle gelden laat zien, een gezamenlijk diner vooraf en een speciale begrotingraadsvergadering.

Het leidt bijna af van de harde realiteit, van waar het echt om gaat: onze inwoners, die de gevolgen van dit collegebeleid ervaren. Daarom trap ik mijn betoog af met de belangrijkste vraag: wie in Teylingen is nou echt blij met dit college van burgemeester en wethouders?

De bewoners van de Oranjebuurt in Sassenheim? Zij werden geconfronteerd met een plan voor 100 woningen voor arbeidsmigranten bijna voor hun deur, waarbij uit WOO-stukken bleek dat de wethouder tegen hen liegt en de rode loper uitlegt voor een projectontwikkelaar.

Conclusie: nee, zij zijn niet blij met dit college.

De hardwerkende agrariërs in onze gemeente? Zij worden als zondebok aangewezen, krijgen een onderzoek naar hun gewasbescherming en zien straks de benodigde 2625 hectare aan 1e klas bollengrond verdwijnen als gevolg van de ISG-herijking.

Conclusie: nee, ook zij zijn niet blij met dit college.

Bedrijven en minder welvarende inwoners? De massale elektrificatie als gevolg van de energietransitie betekent overbelasting van het stroomnet: energieschaarste, stroomuitval, geen ruimte voor stroomaansluiting en dus een hogere energierekening. Onbetaalbaar voor inwoners en een streep door bedrijvigheid in de regio.

Conclusie: nee, zij zijn niet blij met dit college.

Dan misschien de Teylingse woningzoekenden? Zij staan jarenlang op een wachtlijst. In de tussentijd vangen we 167 vluchtelingen op, zelfs in een gemeentelijk monument, en heeft het college plannen om nog meer mensen uit Afrika, het Midden-Oosten en Oekraïne op te vangen. Voor hen wordt er wél gebouwd, voor hen wordt wél alles uit de kast getrokken om ze een dak boven hun hoofd in Teylingen te geven.

Conclusie: ook Teylingse woningzoekenden zijn niet blij met dit college.

Slechts een aantal recente voorbeelden waarbij het college structureel de verkeerde keuzes maakt en er niet blijkt te zijn voor onze eigen inwoners. Gelukkig ligt hier de begroting 2025, de kans op vernieuwing, op verbetering. Maar nee: het wordt niet beter.

55% van al ons geld gaat naar samenwerkingsverbanden en hebben we dus zelf niets over te zeggen, behalve een nietszeggende zienswijze. Ondertussen wordt er in de begroting gehint op een raadscommissie met meerdere gemeenten. De volgende opstap naar een overheid die nog verder van haar inwoners af komt te staan en er niet primair voor eigen inwoners is.

We moeten in 2050 'klimaat- en energieneutraal' zijn, wat betekent dat 80% van de energie hier lokaal opgewekt wordt. Zeg maar 'dag' tegen onze prachtige, uitgestrekte, kleurrijke bollenvelden en 'hallo' tegen de zonneweides en windturbines.

De financiële druk op inwoners neemt verder toe: 20% méér OZB en 72% méér afvalstoffenheffing in 2025 ten opzichte van 3 jaar geleden. Al die dure hobby's die alles behalve het belang van eigen inwoners dienen, moeten toch ergens van betaald worden.

Dat brengt mij terug bij mijn beginvraag, voorzitter: wie in de gemeente Teylingen is nou echt blij met dit college? Inwoners in ieder geval niet. Zij komen op de laatste plaats, mogen betalen voor alle problemen in de wereld, zien hun gemeentelijke cultuur en identiteit verwateren, voelen de kloof met de lokale politiek steeds groter worden en mogen jarenlang wachten voordat ze aan de beurt zijn, onder meer omdat Teylingen bijna twee keer meer woningen met voorrang weggeeft aan immigranten dan het landelijke gemiddelde.

Maar hoe kan het dan dat dit college nog altijd zit? Het antwoord: de enige die wél blij is met dit college is een meerderheid in deze gemeenteraad. Zij lijken vergeten wat hun taak is en zijn vooral heel goed in 'ja, amen' zeggen wanneer het college met een voorstel komt. De raad fungeert daarbij als een soort automatische stempelmachine. Er heerst angst om kritisch te zijn, angst voor het verlies van positie en coalitie en angst voor het verstoren van onderlinge verhoudingen. Een bizarre realiteit en het ultieme bewijs dat deze gemeenteraad allang geen afspiegeling van onze samenleving meer is.

Al bijna drie jaar verzet ik mij hier met mijn fractie tegen dit afbraakbeleid. En niet zonder succes. Steeds meer mensen hebben door wat hier gebeurt, welke spelletjes hier gespeeld worden en vooral welke partij wél voor hen opkomt. We horen en voelen het steeds meer, op straat en online. Het geluid van Forum voor Democratie blijkt keihard nodig, voorzitter. En natuurlijk blijven wij daarbij de hand uitsteken naar alle andere partijen. Wij willen met iedereen samenwerken voor een beter Teylingen. Maar de waarheid moet gezegd worden.

Vol goede moed en optimisme zullen wij in ieder geval door blijven gaan voor een gemeente die dicht bij haar eigen inwoners staat en het belang van haar eigen inwoners dient. Ook de komende anderhalf jaar. Tegen die tijd, bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen, weten inwoners waar zij moeten zijn voor de koers vóór in plaats van tégen onszelf. En dat maakt de toekomst, ondanks alle slechte ontwikkelingen die gaande zijn tóch rooskleurig. De weg naar een beter, sterker en rechtvaardiger Teylingen ligt voor het oprapen en het is aan de kiezer om die weg straks in te slaan. Voorzitter, ik kan niet wachten.

Dankuwel.